

محمد رضامامی، معاون شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران در خصوص بدهی ایرلاین‌ها به شرکت فرودگاه‌ها و صدور حکم جلب برای مدیرعامل هواپیمایی آسمان گفت: «از مدت‌ها قبل به شرکت‌ها فرصت داده شد تا بدهی‌های خود را تسویه کنند. در این مدت تعدادی از شرکت‌های هواپیمایی یادان چک یا پرداخت نقدی، بدهی‌های خود را تسویه کردند.» وی با بیان اینکه برخی از شرکت‌ها برای بدهی‌های خود مراجعه نکرده‌اند، افزود: «شرکت فرودگاه‌ها، درآمد-هزینه‌ای است و باید از محل درآمد‌هایی که کسب می‌کند، هزینه‌ها را پوشش دهد که این درآمدها هم از محل ایرلاین‌ها است.» معاون توسعه مدیریت و منابع شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران، ادامه داد: «باتوجه به افزایش حجم پروازی در آینده، فرودگاه‌ها نیاز به تجهیزات بیشتری دارند و باید امکانات در فرودگاه‌های کشور توسعه پیدا کنند و همه اینها هم نیاز به منابع درآمدی دارد.» امامی با بیان اینکه برخی ایرلاین‌ها بدهی‌های خود را نمی‌پردازند، اظهار داشت: «پرونده برخی ایرلاین‌ها به اداره حقوقی فرستاده شد که در این راستا هم حکم جلب مدیرعامل هواپیمایی آسمان صادر شده است.» وی با اعلام اینکه بدهی ایرلاین‌ها به شرکت فرودگاه‌ها به رقمی بیش از ۷۰۰ میلیارد تومان رسیده است، گفت: «باسایر ایرلاین‌ها تقریباً به تفاهم رسیده‌ایم و آنها با پرداخت چک یا نقدی، بدهی‌های خود را تسویه کرده‌اند اما در صورتی که چک‌هایشان برگشت بخورد، پرونده آنها هم وارد دایره حقوقی می‌شود.» معاون شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران در خصوص اینکه برخی مسئولان در هواپیمایی آسمان اعلام کرده‌اند که در بودجه ۹۵ آمده که بدهی شرکت‌های هواپیمایی کشور به دولت، تهاوت شود، گفت: «اینکه بدهی با دولت تهاوت می‌شود ربطی به شرکت فرودگاه‌ها ندارد و دولت هم تاکنون به ما اعلام نکرده که این پول را به ما می‌دهد؛ بنابراین این قانون بین دولت و شرکت‌های هواپیمایی است و ربطی به شرکت فرودگاه‌ها ندارد.»

لیسانس و فوق لیسانس‌هایی که جان شان را کولبری می‌کنند

کاوان محمدپور

نام شغلی جدید در جغرافیایی خاص ثبت شده، (کولبری)!! دانشنامه ویکی‌پدیا آن را این چنین تعریف می‌کند «کولبران (حمل‌کنندگان) به کارگران مرزی گفته می‌شوند که برای کسب درآمد زندگی خود مجبور به حمل اجناسی می‌شوند. آن‌ها از روی ناچاری و در قبال دستمزد ناچیز اقدام به حمل و ورود کالاها یا خارجی از نقاط غیررسمی گمرکی می‌کنند.» غرب کشور با انبوهی از مشکلات اقتصادی و زیست‌محیطی دست‌وپنجه نرم می‌کند. کمبود امکانات شغلی و زمین‌های پاک‌سازی نشده از مین، مراکز بهداشتی و آموزشی سطح پایین و کمبود بودجه برای توسعه گردشگری فقط گوشه‌ای از مشکلات آنهاست. جنگ تحمیلی با آثار برجایمانده‌اش هنوز در سطح شهرها و روستاها به خوبی مشهود است و گویی هرگز نمی‌خواهد غبار از صورت مردمان صلح‌طلب این دیار برباید.

کاهش رشد اقتصادی در سال‌های اخیر

مرز نشینی و مشکلات توسعه نیافتگی مناطق کردنشین وضعیتی را خلق کرده که بخش کثیری از ساکنان آن به خصوص روستائینان برای گذران روزی دست به شغلی خطرناک و کم‌درآمد به نام کولبری بزنند. در بعضی موارد خطر چنین کاری بر روی مرزهای ایران-عراق، به قدری بالاست که جان افراد را به خطر می‌اندازد، یا دست و پاهایشان را در یخندان جا می‌گذارند. به گفته شاهدان و شاغلان مرزی عدم سرمایه‌گذاری دولت و نبود شغلی درست و حسابی آنها را به چنین کاری وادار می‌کند. در سال‌های اخیر کارگرانی که کار خود را از دست دادند به خیل بیکاران اضافه شدند و رویه کار قاچاق خرد یا کولبری آوردند. هدفمندی یارانه‌ها و پرداخت نشدن یارانه صنایع عمده دلایل تعطیلی اغلب مراکز تولیدی در کردستان است. به گفته مدیرکل صنعت و معدن کردستان، حدود ۷۰ درصد واحدهای استان کردستان تعطیل و نیمه تعطیل است. ۳۰ درصد واحدهای

تولیدی فعال نیز به دلیل سوء مدیریت در گذشته، با فشار تورم و رکود مواجه هستند. این تعطیلی‌ها باعث شده نرخ بیکاری بالاتر هم برود. معاون توسعه منابع انسانی استاندار کردستان درباره نرخ بالای بیکاری در این استان می‌گوید: «نرخ رشد بیکاری در کردستان بیش از ۳۵ درصد است. سال ۹۲ نرخ رشد بیکاری در کشور ۲۴/۵ درصد بوده که این نرخ در کردستان بیش از ۳۵ درصد است و بخش عمده این ناکارآمدی‌ها مربوط به تدابیر و تصمیمات خلق‌الساعه دولت قبلی بود. نرخ رشد اقتصادی استان کردستان در سال ۹۲ منفی ۱۲ درصد بوده است. کردستان از سیاست‌های دولت گذشته بیشتر متضرر شده است و در چنین شرایطی انتظارات از دولت اعتدال بالاتر رفته است.» با این وجود بیکاری در استان کردستان همواره با آمارهای ضدونقیضی از سوی مدیران و مسئولان مواجه شده است و هر بار آماری در این خصوص ارائه می‌شود. در سال ۹۳ علوی نماینده سنج‌شمار است

کمبود سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی

محمد جوان ۲۵ ساله قبل و بعد از دانشگاه درآمد روزمره خود را از کولبری کسب می‌کند، وی می‌گوید: «سرما و گرما نمی‌شناسیم، شکم گرسنه که خطر سرش نمی‌شود، مجبوریم هفت، هشت ساعت با پای پیاده از کوه کمر رد بشیم، یک دقیقه هم نباید وایسی، سنگینی بار و سختی راه رمق آدمو می‌گیره.» عموقادر پیرمرد ۶۵ ساله که زیر بار خم شده می‌گوید: «نون در آوردن که حرام نیست، اینا پو شاک و سیگارن، سه تا بچه دارم باید خردشون رو بدم، بیشتر از یک کارتون نمیتونم کول کنم.» حسین می‌گوید: «بعد از تعطیلی از مدرسه با چند تا از دوستانم میریم مرز، برای ما ساخته کارتون‌ها رو روی دوشمون بذاریم، تا زگی‌هایه‌سب خریدیم، اسب پدرم بار سال زمستان رفت ته دره.» کمبود سرمایه‌گذاری‌های دولتی و کم‌توجهی دولت به فراهم آوری کارخانه‌ها و مراکز شغلی باعث شده خانوارهای مرزی شغلی را اختیار کنند که هیچ‌میل و رغبتی به آن ندارند. با دیدی اجمالی به شاخص‌های توسعه‌یافتگی در کشور به خوبی مشخص است که این استان‌ها در کمترین میزان سرمایه‌گذاری و در نتیجه توسعه نیافتگی به نسبت مراکز دیگر برخوردارند، درآمد سرانه نصف میانگین درآمد سرانه کشوری است. از آن‌رو که توسعه و پایداری آن در گروه توجه دولت به ساختارهای اجتماعی و اقتصادی هر جغرافیایی است، پیشبرد آن فرآیندی سیستمی و برنامه‌ریزی شده می‌طلبد. روی آوری مردم به شغل‌های خطرناک و مقبول نبودن چنین شغلی توسط دولت خود حاکی از جبری محیطی برای گذران روزی است. مرزها که حساس‌ترین نقاط هر کشوری محسوب می‌شوند، انسجام اجتماعی آن در گروه انسجام اقتصادی آن است. بی‌توجهی به سرمایه‌گذاری در چنین شرایط جغرافیایی، جدایی از شکل‌گیری شغل‌های خطرناک موجب به هدر رفتن سرمایه انسانی کشور نیز می‌شود. بختیار جوان ۳۰ ساله می‌گوید: «من در شرکت کار می‌کردم، درآمد بد نبود، راضی بودم و

گذران می‌کردم، اما با تعدیل نیرو و اخراج شدم، هیچ‌جا کار پیدا نمی‌شه، مجبورم برم کولبری، فوق لیسانس جامعه‌شناسی دارم تا حالا فقط درس خوندم و پولی در بساط ندارم.»

برنامه‌ریزی و حذف کولبری

نبود شغل و درآمد کافی فقط گوشه‌ای از زندگی کولبران است، درگیری با نیروی‌های مرزی دو طرف (ایران-عراق) و فرار از هر دو دسته‌جان خود را به بازی گرفتن است. آن‌ها با وجود ارزش پولی ناچیز اجناسی که جابه‌جا می‌کنند به چشم شرووری اقتصادی دیده می‌شوند و در صورت دستگیری زندان و جریمه در انتظار آنهاست. قیمت دهها کارتون بار قاچاقی که بر پشت این افراد به کشور وارد می‌شود، تا صدسال هم حساب کنیم، به کمتر از نصف اختلاف پولشویی‌های اخیر نمی‌رسد. حل و فصل معادله ساده است، سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی در جهت توسعه اقتصادی با استفاده از نیروهای بومی ماجرا را برای همیشه ختم به خیر می‌کند. برنامه‌ریزی و توجه دولت به زیرساخت‌های اقتصادی می‌تواند موجب بهره‌مندی اقتصادی فراوانی برای ساکنان و خود دولت نیز شود. نهادن مرزهای رسمی گمرکی و استفاده از نیروی متخصص بومی می‌تواند گوشه‌ای از این ماجرا را حل کند. کولبران از حیث شغلی از چنان شرایط و تخیمی برخوردارند که نمی‌توان حتی برای لحظه‌ای از آنان چشم پوشید. بدون شک برقراری شرایطی که به بهبود شغلی کولبران منجر شود، آنان را برای همیشه از چنین شغلی دور می‌کند. شرایط زندگی آنان هرگز نمی‌تواند از چشم اهل تقوا دور بماند. خطرات جانی کولبری دیگر برای این مردم عادی شده و هر روز انتظار حادثه ناگوار را دارند. داستان دختر بچه‌ای مدرسه‌ای که چشم به راه پدر می‌ماند تا به خانه با دست پر باز آید، ولی پدر را با دست و پای بیخ‌زده و صورت کبود دیده به خانه می‌آورند، قلب هر شنونده‌ای را در سینه چنگ می‌زند. ■

توزیع توسط:
شرکت‌های هنار دارو هنار دارو، پورا پخش، آلیت دارو و دی دارو امید

Office: (+98 21) 87540
e-mail: info@bbpharmaco.com

شرکت باختر بیوشیمی